

1930 MÁJUS

ERDÉSZETI LAPOK

LXIX. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

5. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1930. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.
(Telefon: 237—22.)

MEGHÍVÓ

az Országos Erdészeti Egyesület

IGAZGATÓ-VÁLASZTMÁNYÁNAK

ezévi május hó 30-án d. u. 5 órakor az egyesület székházában tartandó

ÜLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki előterjesztések.
 2. Ügyvezető jelentése.
 3. A vasúti tarifák ügye.
 4. Az államvasúti tűzifaszállítások ügye.
 5. Műfaanyagok forgalmiadóváltsága.
 6. Esetleges indítványok.
- Budapest, 1930 május 10.

Az elnökség megbízásából

Biró Zoltán s. k.,
ügyvezető.

A kereskedelemügyi miniszter úr leirata a vas- és vasbetonaljak alkalmazása és a magyar termelésű talpfák átvétele ügyében:

„M. Kir. Kereskedelemügyi Miniszter 22.432—1930—K. M. VII. Az Országos Erdészeti Egyesületnek. Folyó évi március hó 5-én, 282. szám alatt, a vas- és vasbetonaljaknak a m. kir. államvasutak által való alkalmazása tárgyában hozzám intézett felterjesztésére az alábbiakat közlöm az egyesülettel: A vas- és vasbetonaljaknak a m. kir. államvasúti vonalakon való alkalmazása, amint azt felterjesztésében az egyesület is megjegyzi, tényleg kereskedelmi mérlegünk szempontjából, a külföldi talpfabehozatal csökkentése és a hazai ipar foglalkoztatása szempontjából mutatkozik indokoltnak. Rá kell mutatnom azonban arra, hogy a m. kir. államvasutak a hazai talpfatermelés korlátozott volta miatt évenként mintegy 450.000 darab talpfát kénytelenek külföldről beszerezni és így a vas- és vasbetonaljaknak alkalmazása után is évenként még igen nagy mennyiségű külföldi talpfa behozatala válik szükségessé. Nyilvánvaló tehát, hogy a jelzett vas- és vasbetonalj alkalmazás a magyar fatermelésnek jutó talpfamennyiséget a legkisebb mértékben sem fogja csökkenteni. Ami a felterjesztésben előadott azt a másik kérelmet illeti, hogy az államvasutak igazgatósága a magyar termelés által a megrendelt mennyiségen felül előállított talpfa- és váltótalpfakészletet még az idei nyár folyamán vegye át és hogy ezáltal a jövő évben ennyivel is kevesebb külföldi talpfát kelljen beszerezni, értesítem az egyesületet, hogy a m. kir. államvasutak igazgatóságától vett jelentés szerint az ilyen készletek átvétele már ma is folyamatban van és különösen a felterjesztésben is kilátásba helyezett azon esetben, hogy a vételár csak folyó évi július hó elseje után lesz fizetendő, — nem lesz semmi akadálya annak, hogy az államvasutak az ilyen készleteket, megfelelő minőség esetén, teljes mennyiségben átvegyék. Idevonatkozóan az érdekelt talpfatermelők forduljanak közvetlenül a m. kir. államvasutaknak egyidejűleg megfelelően értesített igazgatóságához. Budapest, 1930. évi április hó 23-án. Bud János s. k.“

A földművelésügyi miniszter úr leirata a hazai tűzifaküldemények vasúti fuvardíjának mérséklése ügyében:

„M. Kir. Földművelésügyi Miniszter 12.916—1930—I—I. szám. Az Országos Erdészeti Egyesület t. Elnökségének, Budapest, V., Alkotmány-utca 6. szám. Értesítem a t. Elnökséget, hogy február hó folyamán ismét megkerestem a m. kir. kereskedelemügyi miniszter urat, hogy a hazai termelésű faanyagok vasúti szállítási díjtételeit mérsékelje, illetve az ú. n. tört. tarifa-rendszer megszüntetése mellett olyan tarifát állapítson meg, hogy a belföldi fa a külföldivel szemben versenyképes lehessen. Erre a megkeresésemre a kereskedelemügyi miniszter úr a folyó évi április hó 10-én kelt 22.447—1930—VIII. K. M. számú átiratában arról értesít, hogy a faanyagok szállításának általános mérséklését nincs módjában engedélyezni, mert azok szállítási díjtételei úgysis, különösen a tűzifánál, olyan alacsonyan vannak megállapítva, amelyek a vasút önköltségeit sem fedezik, a további mérséklés pedig az államvasutaknak nehezen egyensúlyban tartott pénzügyi helyzetét ingatná meg. Az általam felhozott indokokra való figyelemmel a hazai erdőipar érdekében azonban mégis hajlandó megadni azt a könnyítést, hogy a tört. fuvardíjszámítás hátrányainak csökkentése céljából minden olyan esetben, midőn a helyiérdekű vasutakkal való forgalomban a szállítás legalább három vasúton történik, közvetlen mérsékelt díjtételek érvényesíttessenek, mely közvetlen díjtételekbe az államvasutak is fél kezelési illetékkal rövidített díjtételeiket számítják be. Utasította is egyidejűleg a m. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy ha az érdekeltségek az igazgatósághoz bejelentik azokat a viszonylatokat, amelyeknél a szállításban a helyiérdekű vasutakkal való forgalomban legalább három vasút vesz részt, a fentebb említett módon képezett közvetlen díjtételeket érvényesítse. Felkérem a t. Elnökséget, hogy a kereskedelemügyi miniszter úrnak ezt a döntését az érdekelteknek megfelelően tudomására hozni szíveskedjék. Budapest, 1930. évi április hó 23-án. A miniszter rendeletéből: Papp s. k., miniszteri tanácsos.“
